

OSNOVNA EDUKACIJA IZ TI/RT

Namen:

Osnovna edukacija iz realitetne terapije je namenjena strokovnjakom s področja svetovanja, vodenja in poučevanja, ki se želijo izpopolnjevati v teoriji izbire in njeni aplikativni uporabi na teh področjih.

Pogoji:

Pogoj za vključitev je visoka izobrazba predvsem humanistične usmeritve, po novem sistemu bakalaureat (psihologija, medicina, socialno delo, pedagogika) ali ekvivalent ter delo z ljudmi (svetovanje, vodenje ali poučevanje).

Način organizacije in vsebina:

Osnovna edukacija iz realitetne terapije traja 2,5 leta in je razdeljena v 3 stopnje.

I. stopnja edukacije iz realitetne terapije vsebuje:

Začetni intenzivni trening (4- dnevni seminar)

Začetni praktikumi (najmanj 10 enodnevnih srečanj)

II. stopnja edukacije iz realitetne terapije vsebuje:

Nadaljevalni intenzivni trening (4- dnevni seminar)

Nadaljevalne praktikume (najmanj 10 enodnevnih srečanj)

III. stopnja edukacije iz realitetne terapije vsebuje:

Zaključek (4- dnevno srečanje)

Poleg ponujenih organiziranih vsebin udeleženci med osnovno edukacijo opravljajo tudi aktivnosti za katere so odgovorni sami, ki pa so tudi del izobraževalnega programa. V aktivnosti izven organiziranih vsebin edukacije sodi predelava literature, sodelovanje v vrstniških skupinah, individualna supervizija in podobno. Osnovna edukacija obsega minimum 410 ur.

Vodenje:

Edukacijo vodijo habilitirani inštruktorji in supervizorji Evropskega inštituta za realitetno terapijo.

Prijava :

Po razpisu na spletni strani Inštituta.

Cena edukacija:

Edukacija se izvaja v skladu z veljavnim cenikom EIRT. EIRT si pridržuje pravico spreminjanja cen.

I. stopnja edukacije iz realitetne terapije vsebuje:

Začetni intenzivni trening (4- dnevni seminar)

Začetni praktikumi (najmanj 10 enodnevnih srečanj)

Namen I. stopnje edukacije je :

1. S predavanji, vajami, igrami vlog in diskusijami udeležencem predstaviti in razložiti teorijo izbire kot pogled na delovanje človeka in odnose med ljudmi na katerem sloni realitetna terapija kot metoda svetovanja in psihoterapije, Glasserjeva kakovostna šola kot način poučevanja ter kakovostno vodenje kot način vodenja ljudi. (Začetni intenzivni trening)

2. Preko izkušenj v vsakdanjem osebnem in poklicnem življenju in preko izkušenj v učni skupini praktikuma udeležencem omogočiti vnašanje idej teorije izbire v lastni pogled na delovanje človeka in na pomen odnosov ter s tem tudi dvigovanje kakovosti življenja. TI se ne da uspešno uporabljati v poklicni praksi, če ne postane del našega prepričanja, in če je ne uporabljamo za razumevanje in krmarjenje svojega življenja. (Delo na praktikumih.)

Ker imamo ljudje različne izkušnje in poglede na življenje in nam ideje teorije izbire niso enako blizu, niti nimamo enake možnosti za preverjanje teh idej v vsakdanjem osebnem in poklicnem življenju, potrebujemo za utrjevanje obravnavanih vsebin različno časovno obdobje. Dosedanje izkušnje kažejo, da je za zaključek I. stopnje edukacije in izpolnitev vseh standardov, ki so zapisani v programu EIRT, potrebno najmanj eno leto. Udeleženec ima na voljo toliko časa, kolikor mu je potrebno za pridobitev ustreznega znanja, razumevanja in izkušenj. Za napredovanje lahko izkoristi možnost obiska dodatnih praktikumov in individualne supervizije. Pri tem ni vezan na skupino s katero je zaključil začetni trening edukacije.

Preden pričnemo uporabljati teorijo izbire pri svetovanju ali psihoterapiji, vodenju ali poučevanju, je potrebno njeno razumevanje najprej vnesti v naše vsakdanje življenje. S postopnim učenjem in vsakodnevnim preverjanjem prepričanj teorije izbire skozi lastno izkušnjo, postajajo ta prepričanja tudi naša. Ker je učenje dolgotrajen proces ne moremo pričakovati, da bomo že v tej fazi edukacija sprejeli vsa prepričanja teorije izbire.

Prva stopnja edukacije se zaključi takrat, ko udeleženec v pogovoru s svojim supervizorjem ugotovi, da je razvil pogled na človeka v skladu z idejami teorije izbire in to lahko utemelji z lastnimi izkušnjami, da si s teorijo izbire pomaga pri razvijanju kakovostnih odnosov v svojem življenju in to razloži s konkretnim primerom in dosežkom tako na osebnem kot poklicnem področju. Tako pripravljen prestopi na II. stopnjo edukacije.

II. stopnja edukacije iz realitetne terapije vsebuje:

Nadaljevalni intenzivni trening (4- dnevni seminar)

Nadaljevalne praktikume (najmanj 10 enodnevnih srečanj)

Namen II.stopnje edukacije je:

1. S predavanji, vajami, igrami vlog in diskusijami udeležencem predstaviti in razložiti možnosti uporabe idej teorije izbire v praksi realitetne terapije ali vodenja in poučevanja. (Nadaljevalni intenzivni trening)
2. Omogočiti udeležencem izkušnjo uporabe idej teorije izbire pri terapevtskem delu ali na drugih področjih na katerih udeleženci že delujejo, razvijanje terapevtskih veščin oziroma veščin vodenja ter nadaljevanje osebnega razvoja preko izkušenj v učni skupini praktikuma ter vsakdanjem osebnem in poklicnem življenju. (Delo na praktikumih.)

Tudi na tej stopnji edukacija ni časovno omejena. Udeleženec si vzame toliko časa, kolikor ga potrebuje, da izpolni standarde edukacije. Dosedanje izkušnje kažejo, da je za zaključek II. stopnje edukacija potrebno najmanj eno leto. Udeležencem so na voljo dodatni praktikumi in individualna supervizija. II. stopnja edukacije se zaključi takrat, ko udeleženec v pogovoru s svojim supervizorjem ugotovi, da je njegov razvoj dosegel stopnjo, ko lahko ideje teorije izbire aplicira v terapiji ali vodenju, kar lahko utemelji s samopresojo svojih nastopov v teh vlogah. Skupaj s supervizorjem pretehtata ali je pripravljen za prestop na III. stopnjo edukacije.

III. stopnja edukacije iz realitetne terapije vsebuje:

Zaključek (4- dnevno srečanje)

Namen III. stopnje edukacije je :

s predavanji, diskusijami, igrami vlog, dajanjem vrnitvenih sporočil, predvsem pa z aktivnim sodelovanjem v skupini in razvijanjem kakovostnih medsebojnih odnosov – udeležencem omogočiti razumevanje teorije izbire in njeno uporabo tudi na zahtevni ravni odnosov med udeleženci, med posameznikom in učiteljem ter med učiteljem in skupino.

Tretja stopnja edukacije je zaključena takrat, ko udeleženec v pogovoru s svojim inštruktorjem ugotovi, da je njegov razvoj dosegel stopnjo, ko lahko, pri svojem delu, za katerega je tudi sicer kvalificiran, ideje TI neodvisno aplicira v terapiji ali vodenju.

Po zaključeni III. stopnji edukacije udeleženci prejmejo certifikat, da pri svojem delu, za katerega so usposobljeni, lahko kvalificirano uporabljajo teorijo izbire. Certifikat na tej stopnji edukacije ne pomeni licence in z njim udeleženci ne pridobijo naziva terapevta ali podobno.

Aktivnosti izven organiziranih vsebin se odvijajo pod supervizijo. Aktivnosti izven organiziranih vsebin so; študij literature, individualna supervizija ter ostale oblike učenja skozi osebno izkušnjo, kot so; pisanje dnevnika, portfolio, akcijski načrt osebnega napredovanja in vrstniške TI skupine.

Napredovanje udeležencev individualno. Udeleženci napredujejo v skladu z lastnimi možnostmi. Da bi udeleženci čim več odnesli od organiziranih vsebin je pomembno, da se paralelno vključujejo tudi v aktivnosti izven organiziranih vsebin.

Prehod klandidata iz ene stopnje edukacije v drugo poteka na podlagi ko-verifikacije s supervizorjem.

Študij literature in priprava predstavitev

Udeležencem je na začetku edukacije priporočena literatura. Literaturo uporabljajo tudi za pripravo in izvedbo prezentacij na praktikumih. Iz prebrane literature si delajo zapise in po potrebi le te predelajo z odrejenim učiteljem, supervizorjem.

Udeležencem se za študij literature v času edukacija prizna najmanj 75 ur.

Pisni primeri v I. fazi edukacija

V edukaciji je pisanje način izkustvenega učenja. Pisni primeri so sestavni del individualne supervizije. Udeleženci s svojimi primeri (skupaj minimum 12) elaborirajo izkušnje iz osebnega življenja (minimum 6 pisnih primerov) ter iz izkušnje pri delu s klienti (minimum 6 pisanih primerov). Pri pisanju primerov kandidatu pomaga supervisor praktikuma, ki ga usmerja in supervizira njegovo delo. Za izdelavo pisnih primerov udeležencem prizna 48 ur.

Individualni trening in supervizija

Individualni trening in supervizija se začeta že na začetnih praktikumih. Udeleženci imajo možnost delati individualno na pisnih primerih iz svojega življenja in prakse. To delo opravlja z vodjo praktikuma. Za vsak pisni primer ali študijo primera imajo udeleženci na razpolago 1,5 ure individualnega dela s supervizorjem oz. trenerjem.

Ostale osebne izkušnje: (akcijski načrt, dnevnik, portfolio,)

Poleg naštetih osebnih izkušenj udeleženci na začetku edukacije pripravijo akcijski načrt osebne rasti, ki vsebuje vsaj dva pomembna odnosa, ki ju bo izboljšal s pomočjo TI. Zapišejo načrt in spremljajo realizacijo le-tega kar si zapisujejo v dnevnik osebnega napredka. V dnevnik naj bi zapisovali tudi druga pomembna spoznanja, zbirali pa naj bi tudi pomembne dokumente in tako izdelali svoj portfolio. Med dveletnim edukacijam udeleženci posvetijo najmanj 20 ur svojega časa temu načinu učenja. Akcijski načrt, dnevnik in portfolia so osnova za samopresojo, ki jo udeleženci opravijo na zaključku edukacije. Opravljene ure drugih osebnih izkušenj v indeksu podpisuje supervisor, ki vodi praktikum.

Vrstniške TI skupine

V začetku edukacije je udeležencem kot standard edukacije predstavljeno srečevanje s sovrstniki med praktikumi brez prisotnosti supervizorja. Ta srečanja imenujemo vrstniške TI skupine. Na njih imajo udeleženci možnost deliti svoje izkušnje, učiti se TI drug od drugega ter izboljšati odnos. Sodelovanje med člani skupine je pomembna osebna izkušnja. Na teh srečanjih se udeležencem velikokrat porodijo pomembna vprašanja, ki jih potem lahko predelajo skupaj s supervizorjem. V času dveletne edukacije se od kandidatov zahteva da opravijo najmanj 32 ur dela v vrstniški skupini. O poteku in dogajanju na srečanjih delajo zapise, na osnovi katerih jim opravljene ure v indeks podpisuje supervisor, ki vodi praktikum.

Prisotnost na edukaciji

Predstavljene ure organiziranih in neorganiziranih vsebin edukacije so minimum, ki ga je potrebno doseči. Udeleženci v procesu edukacije lahko, v skladu z lastno samopresojo in kooperativno samopresojo s supervizorjem ali inštruktorjem, opravijo več ur organiziranih in neorganiziranih vsebin.

Udeleženci so dolžni obiskovati organizirane in neorganizirane vsebine edukacije v številu ur ki so predvidene v programu edukacija. Izostanki na seminarjih se ne tolerirajo, saj je seminar tako organiziran, da je potrebna prisotnost celotne skupine. Izostanek ur iz praktikumov lahko nadoknadijo v dogovoru z vodjo praktikum v obliki individualnega dela. Ure individualne supervizije, ki so namenjene nadomeščanju izostanka na praktikumih se plačajo posebej v skladu z dogovorjeno ceno ure individualne supervizije.

»Dnevi Leona Lojka« so obvezen sestavni del edukacije in so uštet v število ur praktikuma v vsakem letniku edukacije.